

ת"פ 28056/03/15 - מדינת ישראל נגד טוני ברגיג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 28056-03-15 מדינת ישראל נ' ברגיג ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טוני ברגיג

הנאשם

גזר דין לנאשם 1

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר שמיעת חלק מן ההוכחות ולאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

1. איסור החזקה או הנהלה, עבירה לפי סעיף 228 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות).
2. איסור הגרלות והימורים, עבירה לפי סעיף 225 + 29(א) לחוק (ריבוי עבירות).
3. קשירת קשר לביצוע עוון, עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק (ריבוי עבירות).
4. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק (ריבוי עבירות).
5. הדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245(א) ביחד עם סעיף 29(א) לחוק (ריבוי עבירות).
6. הכשלת שוטר, עבירה לפי סעיף 275 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק (ריבוי עבירות).
7. ניסיון קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 ביחד עם סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות).
8. קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק (ריבוי עבירות).
9. פעולה אסורה ברכוש, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (ריבוי עבירות).
10. הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.
11. מרמה עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, ריבוי עבירות על סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (ריבוי עבירות).
12. השמטה מתוך דו"ח שנערך על פי הפקודה, ריבוי עבירות על סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה.

13. אי ניכוי מס, עבירה לפי סעיף 218 לפקודת מס הכנסה.

14. השמדה או הסתרת מסמכים בעלי ערך לשומה, ריבוי עבירות על סעיף 216(6) לפקודת מס הכנסה.

15. אי הודעה על התחלת התעסקות או שינוי בה, עבירה על סעיף 215א(ב) לפקודת מס הכנסה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין השנים 2008 ל - 2014 ארגנו וניהלו הנאשם ונאשמת 3, מירב חג'ג' בצוותא חדא, משחקים אסורים במספר מקומות בראשון לציון, בבאר יעקב, במשמר השבעה ובגן הורדים ומיולי 2013 ועד מרץ 2014 עשו כן בצוותא חדא עם נאשם 2 אופיר ברנס. הנאשמים קשרו קשר לנהל בצוותא את מקומות ההימורים, לבצע פעולות הלבנת הון ברכוש האסור ולהעלים את הכנסותיהם המשותפות מפני רשויות המס. הנאשמים 1 ו - 2 העסיקו אנשים אשר תפקידם היה להירשם כשוכרי מקומות ההימורים, לנהל אותם עבור הנאשמים וכן להציג עצמם כבעלי מקומות ההימורים בפני אנשי משטרה שערכו פשיטות על מקומות ההימורים במהלך התקופה האמורה. הנאשמים השתמשו במתווכי דירות קבועים לצורך שכירת נכסים וזאת על מנת להימנע מקשר ישיר עם בעלי הנכסים. בהנחייתם של הנאשמים 1 ו - 2 הודו אנשי הקש בחקירות משטרתיות בניהול והחזקת מקומות ההימורים ובתמורה לכך שילמו להם הנאשמים שכר בכסף או בשווה כסף. בנוסף העסיקו הנאשמים 1 ו - 2 אנשים שתפקידם היה לארגן בפועל את המשחקים האסורים (הדילרים). הדילרים הועסקו במקומות ההימורים השונים במשמרות וקיבלו מידי הנאשמים את שכרם. מקומות ההימורים פעלו 24 שעות ביממה, בשלוש משמרות, שבעה ימים בשבוע. אנשי הקש או הדילרים או הנאשמת 3 העבירו לידי הנאשמים את פדיון המשחקים האסורים במקומות בהם הועסקו. במספר הזדמנויות פשטה המשטרה על מקומות ההימורים, עכבה לחקירה את הנוכחים במקום ותפסה את מכונות ההימורים. בסמוך לאחר הפשיטות היו הנאשמים 1 - 3 פותחים מחדש את מקומות ההימורים, הורו לעובדיהם להוביל אל מקומות אלה מכונות הימורים חדשות, לעיתים במקומות סמוכים לאלה עליהם פשטה המשטרה.

בפדיון המשחקים האסורים ביצעו הנאשמים פעולות הלבנת הון והשמיטו את הכנסותיהם מרשויות המס.

כתב האישום מונה אישומים המתייחסים ל - 15 מקומות הימורים.

הוסכם בין הצדדים כי במסגרת ההסדר ישלם הנאשם מיליון ₪ לקרן החילוט, וסך של 350,000 כקנס שישולם ב 10 תשלומים שווים החל מ - 6 חודשים מיום מתן גז"ד. היה והנאשם 1 יעמוד בכל חיוביו בהסדר, המאשימה תטען לעונש ראוי של 18 חודשי מאסר וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

ראיות לעונש:

מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם ממנו עולה כי לחובתו 3 הרשעות קודמות שהתיישנו, שתיים מהן בעבירת תקיפה ואחת בעבירות של החזקת מקום להימורים או הגרלות, עבירות משנת 2002 ו - 2003.

מטעם הנאשם הוגשה חוות דעתה של ד"ר גילי תמיר, בעלת דוקטורט בעבודה סוציאלית ומנהלת ב"מרכז מחוברים" עמוד 2

לטיפול בעצורים, אסירים ונוער בסיכון.

הנאשם טופל במכון מחודש יולי 2018, הדו"ח נכתב בחודש מרץ 2019.

על פי הדו"ח, הנאשם טופל במכון מחודש יולי 2018 והופנה על ידי המכון לעמותת "אפשר", עמותה הפועלת לטיפול במתמכרים להימורים, שם החל בטיפול בחודש דצמבר 2018, תחילה בטיפול פרטני ולאחר מכן בקבוצה טיפולית הפועלת אחת לשבוע. בסיכום חוות הדעת עמדה ד"ר תמיר על גורמי הסיכון, הסיכוי וההמלצות הטיפוליות.

לדעתה, גורמי הסיכון הם עברו של הנאשם, נטייתו לבצע דחיסה רגשית, קבלת החלטות באופן נמהר ללא בחינת ההשלכות, שימוש בעיוותי חשיבה ונטייה להסתיר מסביבתו את התנהלותו הן בתחום ההימורים והן בביצוע העבירות. באשר לאלה סברה ד"ר תמיר כי גורמי הסיכון האישיותיים והרגשיים עמדו במוקד העבודה הטיפולית וכיום הסיכון הנשקף להישנות עבירות הוא נמוך. כמו כן צוין כי משנת 2014 לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. באשר לגורמי הסיכון סברה המומחית כי על אלה נמנים ההליך הטיפולי המשמעותי בתשעת החודשים שקדמו להגשת חוות הדעת, התמיכה המשפחתית לה זכה הנאשם, עובדת חשיפת היותו מכור להימורים ועומק התמכרותו בפני משפחתו וסביבתו הקרובה, התפתחותו הנורמטיבית במשפחה מתפקדת, התמדה במסגרת תעסוקה והעדר קשרים עם גורמים עברייניים. כמו כן עלתה התרשמות כי הנאשם מעוניין בהמשך טיפול כשפוטנציאל ההצלחה הוערך כגבוה, וחששו ממאסר כגורם מפחית סיכון להישנות עבירות.

בסיכום חוות הדעת סברה ד"ר תמיר כי הסיכון להישנות עבירות הוא נמוך, מומלץ לבחון ענישה שיקומית לצד המשך טיפול בחסות החוק והביעה עמדתה ולפיה שליחתו של הנאשם לריצוי מאסר תקטע את הרצף הטיפולי ועלולה להוביל לסוציאליזציה שלילית בעקבות מפגש עם גורמים עברייניים.

ד"ר תמיר נחקרה על חוות דעתה ומחקירתה עלה כי היא סבורה שהנאשם לקה בעיוותי חשיבה אך אלה לא הופכים אותו לעברין באשר ראה את הצרכים של המהמרים. כשנשאלה על ידי ב"כ המאשימה הכיצד הדבר עולה בקנה אחד עם נטילת כסף מחולי סרטן אשר הפסידו את כספם בהימורים השיבה כי עיוותי חשיבה לא מבנים אישיות עבריינית והם אינם שונים ממנגנון הגנה של חולה סוכרת הממשיך לפגוע בעצמו בריאותית בחשיבה כי בו הדבר לא יפגע.

יצוין כי איני רואה עין בעין עם המומחית בנקודה זו באשר אין המדובר בפגיעה שפגע הנאשם בעצמו אלא באחרים ונראה כי טענה דומה ניתן להעלות בכל מקרה בו מבוצעת עבירה בשל עיוותי חשיבה, כדוגמת עבירות מין.

עוד נשאלה המומחית על ידי בית המשפט מדוע פנה הנאשם לטיפול רק בחודש יולי 2018 כשכתב האישום הוגש בחודש מרץ 2015 (קרי: לאחר כשלוש וחצי שנים) והשיבה כי אין זה מתפקידה לבחון מה המניעים לפנייה, אלא מהי הפרוגנוזה הטיפולית ואכן הרבה אנשים מגיעים לטיפול מכוחו של ההליך הפלילי המהווה קטליזטור עבורם לעבור הליך

מעין זה.

הוגש מכתב שכתבה גרושתו של הנאשם, הגב' נורית ברגיג, בה עתרה לגלות מידת רחמים כלפי הנאשם. לטענתה הנאשם שינה אורחות חייו, הוא מסייע לה כלכלית בתשלום המזונות ובטיפול בבעיותיהן של ארבעת בנותיהם,

הוגש מכתב נוסף של גב' ונסה שגיא בו תיארה את עזרתו של הנאשם לבן של חברתה אשר לקה במחלת הסרטן בשנית. לטענתה הנאשם תרם מכספו לטיפולים אשר לא היו בסל הבריאות, הציע ללוות את הילד לטיפול הכימותרפיה והתקשר מידי יום לשאול לשלומה.

הוגשו תלושי שכר לפיהם הנאשם עובד מחודש ינואר 2019 ומשתכר ₪ 6,244

נטו לחודש.

תסקיר שירות המבחן:

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נטה לצמצום וטשטוש בכל הקשור להיקף פעילותו, היותו האחראי למכלול הפעלת מקומות ההימורים, העברת הכספים ופעולות הלבנת ההון. הנאשם צמצם חומרת מעשיו, התקשה לראות הבעייתיות בהתנהלותו, הציג עצמו כמי שהפעיל את המקומות ולטובת לקוחותיו והתקשה להתייחס לפגיעה בהם ולהתנהלותו אל מול הרשויות. כן התקשה להתייחס באופן ביקורתי לאורח החיים שניהל שנים ארוכות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמקד במחירים אותם הוא משלם עקב הסתבכותו בפלילים, הליך הגירושין, קשייו במציאת עבודה וחששו מעונש מאסר.

אף ששירות המבחן מצא כי קיימים גורמי סיכוי לשיקום - מערכות התמיכה בחייו והעובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים משנת 2014, סברה קצינת המבחן (שהיתה ערה לכך שהנאשם פנה להליך טיפולי פרטי והעו"ס המטפל בנאשם דיווח לשירות המבחן כי הנאשם נמצא בראשיתו של הטיפול) כי הפניה להליך טיפולי בסמוך למועד הדיון קשורה למוטיבציה חיצונית בעיקר ורצונו של הנאשם לקדם את ההליך המשפטי. נוכח חומרת העבירות והעדר בשלות להעמיק, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית וסבר כי יש מקום לענישה משמעותית שתחדד לנאשם את חומרת מעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי יש לחלק את כתב האישום למספר חלקים. הראשון - עבירות ההימורים הכוללות בנוסף את התשתית, את אנשי הקש, הדילרים, הנאשמת 3 שהייתה אשת סודו, עבירות שבביצוען גרפו הנאשם ואחרים מיליוני שקלים לכיסם. השני - עבירות הלבנת ההון והשלישי - עבירות המס.

מדובר בעבירות מתוכננות, שגרמו לנזק משמעותי גם למהמרים וגם למדינת ישראל, עבירות המקימות צורך להרתעת הרבים.

מתחם הענישה בעבירות אלה צריך להיות מתחם שנע בין שנה וחצי לשלוש. המאשימה שקלה לקולא מספר נתונים לזכותו של הנאשם - הודייתו, החיסכון בזמן שיפוטי, הסכום ששולם במסגרת ההסדר, אך מנגד, לנאשם עבר פלילי גם בתחום ההימורים, והוא לא הסיר את מחדליו.

ב"כ המאשימה התייחס לעונשו של נאשם 2 - אופיר ברנס - וביקש לאבחן בין השניים. אופיר ברנס נדון לבסוף לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות אלא שבשונה מהנאשם, פעילותו נמשכה ששה חודשים ופעילות הנאשם שש שנים, הנאשם הוא שהקים את כל מערך ההימורים, אנשי הקש והדירות כשנאשם 2 נכנס כמעורב עסקי שיש לו אחריות פלילית לכך והוא נתן על כך את הדין, אך זו אינה רמת אחריות זהה. נאשם 2 הסדיר את חובותיו כלפי רשויות המס.

באשר לחוות הדעת של ד"ר תמיר, הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית וטען כי לא מקל ראש בדברים שנאמרו ובעבודה שהנאשם עשה, אך הטיפול לא מאיין את העבירות שהנאשם ביצע וזה בוודאי לא מאיין את הצורך להשיב גמול לנאשם בגין מעשיו.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

לטענת ב"כ הנאשם מדובר בתיק חריג, במקרה חריג, בנאשם חריג, שמצדיק בסופו של דבר להסתפק בעונש של עבודות שירות ברף העליון.

כתב האישום כלל 366 עדי תביעה. אלמלא ההסדר והודאת הנאשם, התיק יכול היה להימשך עוד שנים ארוכות. הודאת הנאשם, הגם שהגיעה לא מיד עם הקראת כתב האישום אלא לאחר שלוש ישיבות שבהן נשמעו עדים, חסכה בסופו של דבר הוצאות רבות לבית משפט, למדינה בניהול המשפט, חסכה את העדת העדים, חסכה מזמנו של בית המשפט, ההודיה והחיסכון צריכים לקבל משקל ממשי.

בע"פ 122/14 בית המשפט העליון הפחית שליש מהעונש, מ - 30 חודשי מאסר ל - 20 חודשי מאסר, כשבמרכז הנימוק היה ההודאה והחיסכון.

בע"פ (מחוזי חיפה) 44294-01-18 הופחתו 4 חודשים, רבע מהעונש, מאותו נימוק.

יש להתחשב בחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות עד לגזירת הדין. כתב האישום הוגש רק בשנת 2014, ויש אינדיקציה לשינוי בהתנהלות ובדרכי החשיבה של הנאשם. שיקול חלוף הזמן משליך על שיקול ההרתעה. בסופו של דבר כשגוזרים את דינו של נאשם 12 שנים מיום ביצוע העבירה, יש לזה משמעות, ולא משנה הסיבה.

מאז הכרעת הדין ובכל התקופה הארוכה שחלפה לא נפתחו לנאשם תיקים, והוא לא הסתבך בשנית.

לעונשים שהוטלו על יתר המעורבים בפרשה יש משמעות. מעורבותו של אופיר, נאשם 2, הייתה קצרה יותר ולא היה לו חלק אקטיבי במעשים אלא במעטפת, בעוד שמעורבותם של הנאשם והנאשמת 3 השתרעה על 6 שנים, אבל לאופיר ברנס יוחסו שני אישומים נוספים, שנעברו בפרק זמן קודם וללא קשר לעבירת ההימורים. האישום החמישי שיוחס לאופיר כרוך באישום 4 עם אישומים עצמאיים, שביהמ"ש כתב עליהם שהם נעשו בתחכום, תוך תכנון מוקדם, יחד עם נאשמים אחרים, הסכומים שם היו משמעותיים, אופיר ברנס הציג עצמו כחסר כל בעוד שבפועל הוא איש עתיר נכסים. יש פן חמור יותר של ברנס, שביצע את העבירות מתוך בצע כסף, לעומת טוני שביצע את העבירות על רקע של התמכרות ועיוותי חשיבה. כמו כן נאשם 2 לא עבר הליך שיקומי כלשהוא.

המחזור הכספי עלה פי שניים בעת שאופיר ברנס הוכנס כשותף בעסק, לכן ניתן לומר שחלקו של אופיר לא פחות חמור משל הנאשם, וצריכה להיות ענישה דומה או לפחות מופחתת מחלקו של אופיר.

המדינה הסכימה לעונש של 4 חודשי עבודות שירות במקרה של נאשמת 3 שתפקידה היה ניהולי, בלב ביצוע העבירה.

הנאשם בן 48, אב לחמישה ילדים משתי נשים. בתו הגדולה התגיסה לצה"ל, היום היא קצינה ב - 8200, יש לו עוד 4 ילדים קטינים. לצד זה הוא מסייע משמעותית להוריו, אביו חלה בסרטן בשנים האחרונות והוא מטפל בהם במסירות.

הנאשם שהה כחודש מאחורי סורג וברית, הדבר מאוד השפיע עליו וצילק אותו, שיבש את חייו ואת חיי משפחתו, ולאחר מכן הוא התגרש מנורית. הוא שילם מחירים אישיים, זה גרם לו להרתעה והציב לו גבולות לעתיד.

מדובר על הימורים, עם זאת, לא מדובר על הימורים מקוונים, כך שהפגיעה בערך המוגן צריכה להיות מופחתת, כיוון שלא מדובר על כל קהל היעד האפשרי.

בית המשפט שמע גם את עדותם של חלק מהמהמרים. לא מדובר בסכומים אסטרונומיים שהפסידו.

הנאשם עבר שינוי. הוא מכור נקי היום.

אם הנאשם ייכנס היום לכלא בפעם הראשונה, הדבר יביא לרגרסיה בהתנהגותו. היום המסוכנות של הנאשם להישנות העבירות, כפי שד"ר גילי תמיר ציינה על פי שקלול כל הדברים, היא נמוכה.

הנאשם עובד בשכר.

ב"כ הנאשם עתר להימנע ממאסר בפועל שיפגע בשיקום הנאשם, בתעסוקה שלו והשילוב החיובי שלו בחברה, יפגע בילדיו, הסיכון להישנות העבירות פחת באופן משמעותי, הוא נמצא בטיפול פרטני וקבוצתי, שינה את אורחות חייו, הביע חרטה, חווה ד"ד של ד"ר תמיר ושל כל המשקמים, בין אם זה העו"ס ובין אם זה עמותת "אפשר", באות בהמלצה על ענישה שיקומית, הוא נמצא בעיצומו של הליך שיקומי שגדיעתו תגרום לו עוול ותחליש את כוחותיו. יש לקחת בחשבון את מאמציו לשמירה על התא המשפחתי והתעסוקתי.

דו"ח וועדת דורנר קבע שככל שמדובר במאסר קצר, יכולות להיות לכך השלכות שליליות על האסיר. תהיה לזה פגיעה באינטרס הציבורי וקטיעת ההליך השיקומי.

ההורים של טוני מכרו את הבית כדי לשלם את כספי החילוט בסך מיליון ₪. הנאשם הפקיד למעלה מ- 800 אלף ₪ כבר מיד לאחר הכרעת הדין בתשלומים, כפי שהמדינה אפשרה. המשפחה כולה התגייסה ומעוניינת לשלם 350,000 ₪, רכיב ענישה לא פשוט שלא נתקלים בו כל יום.

אכן, טרם הוסדר עניין המיסוי אם כי מצויים בדין ודברים עם רשויות המס.

הנאשם בדברו האחרון:

הנאשם הביע חרטה על המעשים שעשה, סיפר שעבר תקופה מורכבת, קשה מאוד, במשך חמש שנים, לחצים, בעיות בריאותיות וכלכליות. עניין מס ההכנסה שטרם הסתיים, מוקפא כרגע בשל הוראה מבית המשפט העליון ולפיה לטענת הנאשם לא הותר לו להשתמש בהאזנות הסתר.

הנאשם עתר למצוא את הדרך הטובה ביותר שתאפשר לו להמשיך לראות את ילדותיו ואת בנו ולהמשיך בטיפול שהתחיל.

פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם הגיש את הפסיקה המפורטת להלן:

ע"פ 8439/17 **שמאילוב ואח' נ' מדינת ישראל** בו נדון עניינם של המערערים אשר כתב האישום כנגדם הוגש בשנת 2010 וכלל 22 אישומים נגד 10 נאשמים. גזר הדין ניתן בחודש ספטמבר 2017. בית המשפט העליון הקל במעט מעונשו של המערער אשר נדון לשבע שנות מאסר וארבעה חודשים והעמידו על שש שנות מאסר וקבע כי "שיקול ההרתעה מאבד מתוקפו עת חולף זמן רב מקרות המעשה עד למתן העונש".

ע"פ 122/14 **שוורצפל ואח' נ' מדינת ישראל** בו נפסק כי "ככלל, למערכת המשפט, גופי אכיפת החוק והחברה

בכללותה יש אינטרס ברור כי חשודים המעורבים בפרשה פלילית רבת משתתפים יודו מהר ככל האפשר בחלקם במזימה וישפכו אור על חלקם של האחרים".

עפ"ג 50933-01-14 (מחוזי מרכז-לוד) **בסון נ' מדינת ישראל** בו נדון ערעור וערעור שכנגד על גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע בעבירות של איסור הגרלות והימורים, איסור ביצוע פעולה ברכוש אסור, אי הודעה על פתיחת עסק במועד ואי דיווח על הכנסה תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, נדון לששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי העמיד עונשו על תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. המערער ארגן, ערך וניהל במשך כשלוש שנים משחקים אסורים והימורים באינטרנט, במשך 24 שעות ביממה, כשמחזורי האתר הסתכמו בסך כולל של 290 מיליון שקלים, ולצורך הפעלת האתר העסיקו הוא ושותפיו מפעילים טכניים במשמרו של 24 שעות ביממה.

עפ"ג (מחוזי חיפה) **סלים נ' מדינת ישראל** בו קבע בית המשפט כי יש לייחס משקל גבוה יותר לזכותו של המערער בכך שהוא הודה בחקירתו ולאחר מכן בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך העדת 105 עדים.

דין והכרעה:

הערכים המוגנים שבבסיס עבירת ההימורים הם הנזק למהמר המתמכר להימורים, לבני משפחתו ולחברה בכללותה. הערכים שבבסיס עבירת הלבנת ההון הם פגיעה באינטרס הכלכלי וברווחיות העבירה. הערכים שבבסיס עבירות המס הם השוויון בנטל ושמירה על הסדר החברתי.

ברע"פ 4684/12 **יוסף גחלי נ' מדינת ישראל** - בגין מרמה והצגת מסמך כוזב לפי פקודת מס הכנסה, בגין גזל של כ-100,000 ₪ מהקופה הציבורית, הוטלו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל. נפסק, כי ככלל בעבירות מס יש להטיל עונש חמור ולא להסתפק בריצוי מאסר בעבודות שירות.

ברע"פ 3641/06 **ד"ר מנחם צ'צ'קס נ' מדינת ישראל** - בגין עבירות מס שיטתיות (לפי פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף) במהלך כ-5 שנים ובסדר גודל של כ-250,000 ₪, הושתו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 70,000 ₪. נפסק, כי לעבריינות הכלכלית השלכה גם על המשק והכלכלה וגם על המרקם החברתי, נוכח הפגיעה בקופת המדינה ובתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה. מטעם זה יש לתת משקל רב יותר לשיקולי הרתעה מאשר לנסיבות אישיות של נאשם.

ברע"פ 2063/13 **יוסף שטרול נ' מדינת ישראל** - המבקש הורשע בעשרות עבירות של החזקת מקום למשחקים אסורים או הגרלות, עריכת הגרלות או הימורים, ובעבירות אחדות של שיבוש הליכי משפט, וטען כי שימש כ"קוף" וככיסוי לבעלים האמיתיים של מקומות ההימורים. נקבע כי לא ניתן להשלים עם תופעת ההימורים, כי מדובר במקרים רבים (86), ובפגיעה בציבור רב של מהמרים ובני משפחותיהם. בנסיבות אלה הוטלו על המבקש 20 חודשי מאסר בפועל, 14 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

בע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' אלירן עובד ואח'** - המשיבים הורשעו בשל חלקם כאורגנים בכירים באתר הימורים שפעל מספר שנים, בעבירות של הימורים מקונים והלבנת הון, ונדונו בבית המשפט המחוזי לעונשים של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנסות משמעותיים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והשית על המשיבים עונשים של 12 חודשי מאסר, בשים לב לחומרה היתרה בהימור המקוון על פני ההימור ה"מסורתי" הפיזי, שבמקרה דנן ייצר הכנסה של עשרות מיליוני שקלים. עוד נפסק, כי ככלל העונש הראוי בגין עבירות של ניהול וארגון משחקים אסורים והימורים במשולב עם עבירות של הלבנת הון הינו עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

מתחם העונש ההולם

בעניינו מדובר בפרשייה במסגרתה ניהלו הנאשמים 1 ו- 3 דירות הימורים במקומות שונים במשך מספר שנים, פתחו וסגרו מקומות הימורים, לפני אחרי ותוך כדי פשיטות משטרתיות שניסו למנוע את מקומות ההימורים מלהמשיך ולפעול, העסיקו דילרים ואנשי קש לתפעול עסקיהם, הלבנו את כספי ההימורים וביצעו עבירות מס נוספות.

ביחס לשיקולי הענישה בעבירות ההימורים ובעבירות הלבנת הון על פי חוק איסור הלבנת הון עמד בהרחבה כבוד השופט כבוב במסגרת ת"פ 6740-11-11 **מדינת ישראל נ' שי רביב ואח'**, כדלקמן:

16" ... על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקורבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה ... על המסר העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה ... בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגיעה בגוף וברכוש הינם עבירות שמתחייבת בגינם ענישה חמורה כדי להרתיע מפני סיכון שלום הציבור ובטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארון לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הינו רב ביותר. לעיתים, דווקא מעשה עבירה כאלה זוכים בבתי משפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולאמון שהציבור רוכש למערכות המשק והשלטון הוא רב ביותר. נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת -רחוב לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב-מעלילים, הגוזל מיליונים ... על פער עמוק זה הנבקע לעיתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקף הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם ארוכת הטווח על מערכת הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור ... " (ראה: ע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' דוד גולן (לא פורסם, 25/02/04)).

17. עבירות של ניהול משחקי הימורים אסורים, לפי התפיסה הקלאסית, מבוצעות לרוב על ידי נאשמים ששמים לנגד עיניהם את הרצון לגרוף רווחים על חשבון אותם קורבנות עבירה מרצון, ששאפתם להתעשרות מהירה מעבירה אותם על דעתם עד כדי סיכון כספם, כאשר כל בר-בירב יודע ידוע היטב, כי סיכויי הזכייה של אותם מהמרים הם קלושים ביחס לסיכויי של מנהל משחק ההימורים, שכל כולו נועד, כאמור, לפתות את המהמר באשליית שווא של תקווה לזכייה מהירה

בסכומי כסף גדולים.

עבירת ההימורים היא עבירה עתיקת-יומין שקשה מאוד להילחם בה, משום העובדה שהיא מתבצעת בין שני צדדים הנכונים לשתף פעולה כדי לבצע את העבירה - כל אחד מנקודת מבטו - כאשר יחסי הכוחות בין הצדדים אינם שוויוניים בעליל, ועל אף תובנה ברורה זו, הרי אותם מהמרים ממשיכים לבזבז את כספם. פעמים רבות מדובר בשכר עבודה ובכספים שנועדו לפרנסת המשפחה ומותירים את המהמרים חסרי כל.

ניסיון החיים גם למדנו לא אחת שאותם מהמרים מתפתים לבצע עבירות פליליות, לרוב גניבת רכוש, על מנת להשיב לעצמם את סכומי הכסף שהפסידו בהימורים, במובן זה שמדובר בתעשייה המלבה פעילות עבריינית נגזרת, הגורמת לנזקים עצומים למשק, וזאת מלבד אותם נזקים שנגרמים למהמרים עצמם, לבני משפחתם, ולאיכות החיים של אותן משפחות.

18. באשר לתכלית חוק איסור הלבנת הון - אין אלא להביא את דבריו של כב' השופט חשין, בע"א 9796/03 שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פד"י נט"ו(5), 379 (2005) בפסקה 27:

"חובת הדיווח על אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת הון, אך משקמה ונהייתה, הפכה החובה להיות אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון".

חוק איסור הלבנת הון בא בין היתר להילחם בתופעה של עבריינות כלכלית ופיננסית שמבוצעת על ידי נאשמים מתוחכמים, בין אם מתוך כוונה להסוות את המקור העברייני של הכסף ובין כדי לטשטש את העקבות בין סכומי כסף נכבדים לבין אותם נאשמים - בגדר ניסיון של המחוקק להילחם בתופעה שהפכה להיות יותר ויותר נפוצה על ידי עבריינות מסוג חדש, במסווה של עסקים לגיטימיים, מלבינה סכומי-כסף נכבדים תוך הצבת אתגר בפני רשויות החוק לקשור בין אותם עבריינים לבין הכספים המולבנים.

אין ספק שגישה סלחנית כלפי עבריינים שכאלה תעודד את התופעה, שהרי סיכויי לכידתם של אותם נאשמים - אינם גבוהים בעליל, משום שהרווח הכלכלי הגדול הצפוי לאותם עבריינים אל מול הסיכון הקטן לתפיסתם על ידי רשויות החוק, יש בהם לכאורה, כדי לעודד את אותם עבריינים לנקוט באמצעים יותר ויותר מתוחכמים, על מנת להקשות על הרשויות את אפשרות תפיסתם של אלה, ומכאן חובת בית המשפט להחמיר דווקא עם אותם נאשמים, לא רבים, שהרשויות מצליחות לשים ידם עליהם ולהוכיח את הדרך הפסולה שבה הועברו הכספים, כדי לטשטש את עקבותיהם של הכספים וכדי למנוע קשירתם של אותם סכומי כסף גדולים לבין פעילות עבריינית של נאשמים.

מעשים נפסדים ופסולים שנועדו כל כולם להעשיר את כיסם של העבריינים, צריכים להיתקל בתגובה קשה מצד רשויות אכיפת החוק - תגובה ששמה לנגד עיניה פגיעה קשה בכיסם של אלה, על מנת

להשיג את האפקט ההרתעתי המחויב, בנסיבות העניין, כאשר רכיב ההרתעה צריך להיות מכוון לא רק כלפי אותם עבריינים אלא גם כלפי אחרים, שמא אלה ישכילו להפיק את הלקח הראוי ולא יתפתו לחזור על מעשים דומים."

בענייננו כאמור כרוכות עבירות המס ועבירות הלבנת ההון בעבירות ההימורים, ובשים לב לכך אקבע מתחם עונשי אחד לעבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן. אתן דעתי למידת הפגיעה בערכים המוגנים, לעובדה שהמעשים מתוחכמים ובוצעו בצוותא לאחר תכנון מוקדם, לכך שהם בוצעו לאורך תקופה ארוכה, היו כרוכים בהפעלת גורמים נוספים, והמשיכו אף לאחר ניסיונות של גורמי האכיפה לעצורם, להיקף הכספי המשמעותי שהופק במהלך התקופה - המצביע אף הוא על גובה הנזק לחברה, לציבור המהמרים, ולחיסרון שנגרם לקופת המדינה.

בע"פ 7252/18 **אופיר ברנס נ' מדינת ישראל** נדון ערעורו של נאשם 2 על העונש שנגזר עליו.
בית המשפט העליון קבע בהאי ליסנא:

"במקרה המיוחד שלפנינו ישכמה הנסיבות חריגות שיש להעניק להן משקל במסגרת התוצאה, ובין היתר: התנאים הכספיים שנקבעו בהסדרה טיעון - בגובה של כשני מיליון שקלים - ועמידתה מערערה בהסכמה; גובה העונש המאסר שלו הסכימה המדינה לטעון ביחס למערער; אורכת קופת המאסר בפועל ודרך ריצוייה שנגזרו על נאשמת אחרת בתיק; אורכה התקופה הקצרה שבו המערער היה מעורב בסיפור המעשה, והנתון בולט ביחס לנאשמת אחרת; התפתחות חקיקתית ביחס לאורכת קופת המאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, התפתחות אשר הותרשה לאחר מתן גזר הדין; והיעדר התייחסות של בית המשפט המחוזי לאפשרות של ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, בהתאם לתקופת המאסר שאפשרה זאת במועד גזר הדין. בראיכלאלה, יש מקום לאפשר למערער לרצות את העונש שנגזר עליו במסגרת של עבודות שירות. יתכן מאוד שלא לקיומו של אחד המרכיבים שצוינו לעיל היה מקום לדחות את הערעור. ברם, היות שהמצב, על ביה המשפט להתייחס לדרך התנהלות התיק ונקרטי, ההסדרים אליהם הגיעו הצדדים ועקרון אחדות הענישה. זאת, אף על פישנכון כי מעשיה מערעור מוריס יותר מאלה של הנאשמת אחרת. נקודה הזו באה לידי ביטוי בתקופת המאסר הארוכה יותר שנגזרה על המערער.

סוף דבר,

הערעור מתקבל באופן שעונש המאסר בפועל לתקופה של ששה חודשים שנגזר על המערער ירצה בדרך של עבודות שירות. ריצוי עונש המאסר בפועל בעבודות שירות יחל ביום 1.9.2019, בכפוף לקביעה של מועד אחר בסמוך לכך על ידי הממונה. יתרה על שישוה הוראות יעמדו בתוקף".

אם כן, על הנאשם 2 נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לאור התנאים הכספיים שנקבעו בהסדרה טיעון ובגובה של כשני מיליון שקלים ועמידתה מערערה בהסכמה ואורכה התקופה הקצרה שבו המערער היה מעורב בסיפור המעשה. זאת בניגוד לנאשם שהיה מעורב בפרשיה במשך שנים מספר.

עוד יש לציין כי אכן הנאשם הודה במהלך הליך ההוכחות לאחר שנחקרו 29 עדי תביעה.

בנסיבות אלה, עתירת המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר הינה עתירה הוגנת וצודקת נוכח פסיקת בית המשפט העליון.

עתירת המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם סבירה אף היא נוכח הודייתו, אם כי לאחר מספר דיוני הוכחות במהלכם נחקרו 29 עדים, ולטעמי המלצת שירות המבחן ולפיה יש מקום לענישה משמעותית שתחדד לנאשם את חומרת מעשיו נכונה, אם כי בדעתי להפחית קמעא מעונשו של הנאשם נוכח ההליך הטיפולי בו החל, אף שבאיחור ניכר.

לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 17.3.14 ועד ליום 8.4.14.
2. מיליון ₪ חולטו.
3. 350,000 ₪ קנס.
4. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד סטופ, הנאשם וב"כ עו"ד גיגי.